

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าการวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาในการดำเนินงานทุกสาขา และเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ และเป็นเครื่องชี้นำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาจึงเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าเทียบเท่านานาชาติอารยประเทศ แต่ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาและวิกฤติการณ์ทางด้านคุณภาพการศึกษา ทั้งด้านผู้เรียนและผู้สอน ปัญหาและวิกฤติการณ์ด้านผู้เรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่วนปัญหาและวิกฤติการณ์ด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนยังคงมุ่งสอนตามตำราเรียน ไม่สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ปัญหาด้านการศึกษาดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การศึกษาไม่สามารถเป็นพลังขับเคลื่อนและเป็นเครื่องมือให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของประเทศได้ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพยายามจะแก้ไขปัญหาของด้านต่าง ๆ ของชาติด้วยการปฏิรูปการศึกษา (กรมวิชาการ, 2545)

การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยในการปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จได้อย่างดี เนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการที่จะนำมาซึ่งข้อค้นพบใหม่ ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์หากมีการนำผลการวิจัยที่ค้นพบมาใช้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาอย่างมาก โดยในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 24 (5) ระบุให้ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุให้ผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) การวิจัยจึงเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการศึกษามากขึ้น

ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์และบุคลากรทั้งงานวิจัยเชิงนโยบาย เชิงวิชาการและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการวิจัยโดยตรง คือ สถาบันวิจัยและพัฒนา ซึ่งได้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยมาโดยตลอด แต่ยังคงขาดการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยดังกล่าว เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ ดังนั้นสถาบันวิจัยและพัฒนาจึงเห็นสมควรให้มีโครงการวิจัยการสังเคราะห์งานวิจัยขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์
ดังนี้

1. เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผลงานวิจัย ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย ปีที่พิมพ์ เผยแพร่ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา และชนิดของงานวิจัย ฯลฯ

2. เพื่อสังเคราะห์วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เทคนิคการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง กรอบแนวคิดในการวิจัย งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยองค์ความรู้ / นวัตกรรมของงานวิจัย ในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนา การศึกษา นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ สร้างสรรค์ การเรียนการสอน ด้านอื่น ๆ และการนำผลการวิจัยไปใช้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ งานวิจัยด้านพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 – 2553 ทั้งหมดจำนวน 24 เรื่อง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การนำหน่วยย่อย ๆ หรือส่วนต่าง ๆ ของผลการวิจัยที่เป็นข้อความรู้จากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ทั้งที่เป็นข้อความรู้ที่สอดคล้องกันหรือขัดแย้งกันมาบรรยายสรุปรวมกันให้เป็นเรื่องเดียวกันจนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่และเป็นข้อสรุปของปัญหานั้น ๆ อย่างชัดเจน

การประเมินด้านคุณภาพงานวิจัย หมายถึง การประเมินความสามารถของนักวิจัยในการเขียนรายงานการวิจัย โดยผู้สังเคราะห์ทำการตรวจสอบคุณภาพงานวิจัย 2 ส่วน คือ

วิธีดำเนินการวิจัย หมายถึง ขั้นตอนของการวิจัยในแต่ละเล่มที่มาทำการสังเคราะห์

ผลการวิจัยองค์ความรู้ / นวัตกรรมของการวิจัย หมายถึง งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งเน้นศึกษาในด้านที่เกี่ยวข้องกับสาขาการศึกษา การเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ผลจากการสังเคราะห์ สามารถตอบคำถามได้ในเรื่อง องค์ความรู้จากการวิจัย และการนำไปใช้ประโยชน์ ได้องค์ความรู้ใหม่ในด้านวิธีดำเนินการวิจัย ด้านผลการวิจัยองค์ความรู้ / นวัตกรรมของงานวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้างานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2. ผลจากการสังเคราะห์สามารถนำมากำหนดกรอบทิศทางการวิจัยต่อไป

3. ได้แนวทางการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอน